

hvilket dog tyder paa, at der foregaar en meget stor Udveksling af Varer mellem Udlandet og Danmark, netop som Følge af de Forhold, jeg fremhævede: vor stadig voksende Industri og vore særlige Landbrugsforhold med den stadig videregaaende fabrikmæssige Udvikling.

Det glæder mig, at den højtærede Minister er villig til at tage Spørgsmaalet om en Forhandling med Norge og Sverige vedrørende Tonnagespørgsmaalet op. Arbejderklassen her i Landet er nemlig i allerhøjeste Grad interesseret i denne Sag, thi jo hurtigere der skaffes Varer til Danmark, des hurtigere hører Arbejdsløsheden op. Her er altsaa et Omraade, hvor Arbejdere og Arbejdsgivere saa at sige er lige interesserede i, at der bringes normale Forhold til Veje. Jeg er paa det rene med, at hvis Transporten alene skal besørges af den danske Skibsfart, er det ikke sikkert, at vi kommer saa vel over den vanskelige Periode, som hvis vi arbejder sammen med de andre Lande. En stor Del af den danske Tonnage er jo ikke bygget til at sejle Kul og Jern fra England til Danmark. De store, nye Skibe, som Ø. K. har bygget, kan man ikke sætte i Gang paa saadanne Ruter, de er beregnede paa en helt anden Sejlads. Det vilde sikkert være alt for kostbart at benytte dem til en Sejlads, som de ikke var bestemte for. Derimod raader Norge over en i Forhold til alle andre Lande meget stor Tonnage af Trampdampere, rigtige Fragtdampere. Som Følge deraf vil Norge kunne gøre os store Tjenester, hvis det vil binde sig, og under disse Forhold mener jeg, at vi maaske paa andre Omraader kunde vise vor Villighed til at hjælpe dette Land over de særlig vanskelige Forhold, der hersker deroppe.

Det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) har jo svaret det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss) angaaende Spørgsmaalet om at beholde den danske Arbejdskraft her i Landet. Jeg maa sige, at jeg har opfattet det Forhold, som det ærede Medlem omtalte, saaledes, at det her drejer sig om ganske almindelige Regler for godt Samarbejde mellem tyske og danske Arbejdere. Der har alle Dage været et saadant godt Samarbejde mellem tyske og danske Arbejdere, og det glæder mig, at det har staaet sin Prøve nu under Krigen. Men derfor er det alligevel en Kendsgerning, som det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds ikke kan benægte, at vore Fagorganisationer advarer deres Medlemmer

imod at rejse til Udlandet. Og det finder jeg ganske forstaaeligt, at de gør, thi det vilde være saare beklageligt, f. Eks. for Jernindustrien, om Jernindustriens Arbejdere gik til Udlandet under disse Forhold. Det er meget muligt, at man i Udlandet vilde byde dem en ekstraordinær høj Fortjeneste for at beholde dem, til man var naaet over de vanskelige Tider, og saa vilde den danske Industri delvis falde sammen, netop paa Grund af Arbejdermangel, hvilket kun kan være til Skade baade for Arbejderklassen og for Samfundet i dets Helhed.

Jeg vil til Slutning gøre nogle faa Bemærkninger i Anledning af den højtærede Ministers Udtalelser vedrørende Skibsbyggerierne. Det glædede mig særligt, at den højtærede Minister udtalte sig, som han gjorde, vedrørende saavel Nybygningsarbejder som Reparationsarbejder. Men den ærede Minister tilføjede, at det var nødvendigt at træffe disse Bestemmelser, fordi man kunde risikere, at samtlige Beddinger ved Skibsværfterne var optagne af udenlandske Bestillinger, medens de danske Redere slet ikke kunde komme til, og det kan godt tænkes. Foreløbig er Forholdet imidlertid nærmest det, at Beddingerne staaer tomme, maaske kan man faa udenlandske Skibe paa Beddingerne, men ikke danske, thi man kan ikke skaffe Materialier til danske Skibe. Svenskerne har gjort ikke saa faa Bestillinger paa store Skibe, specielt hos Burmeister & Wain, men Svenskerne er vist nok i Stand til at præstere Materialier, saaledes at dette Arbejde kan gaa sin Gang, medens de danske Redere ikke vil være i Stand til at skaffe Materialier til deres Skibe. Man vil forstaa, at hvis man sagde Nej til disse Bestillinger fra Sveriges Side, vilde det blot bevirke yderligere Arbejdsløshed derved. Svensk Jernindustri er i de sidste 3—4 Aar, efter hvad der meddeles mig, i Færd med at omformes ganske voldsomt og pludseligt, idet man ønsker at præstere en stor Del af det Jern og Staal, som Tyskland hidtil væsentlig har været Leverandør af, ogsaa her til Danmark. Sverige kan saaledes maaske komme til at betyde meget mere i Fremtiden, end det har gjort tidligere, som Jern- og Staalleverandør til den danske Jernindustri. Under disse Forhold forekommer det mig, at det er i allerhøjeste Grad nødvendigt, at vi staaer i saa godt Forhold som muligt til Sverige, og derfor glædede det mig, at den højtærede Handelsminister helt igennem erklaerede sin Villighed til at tage alle mu-